

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

16. januar 2006

Den

J.nr. 516-31/

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har ved skrivelse af 3. januar 2006 udbedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad L102 spørgsmål 2:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. januar 2006 fra DS Håndværk & Industri, jf. L 102 – bilag 3.”

Svar:

Der opstilles i § 5 i forslag til lov om barseludligning på det private arbejdsmarked (barseludligningsloven) (L102) en række krav til decentrale barseludligningsordninger, som ønsker at blive godkendt som sådanne.

DS Håndværk & Industri anfører i deres supplerende bemærkninger til L 102, at kravene til kvindeandel og bidragsstørrelse bør udgå, idet disse krav ikke fremmer ligestillingen af kvinder og mænd på arbejdsmarkedet. Endvidere foreslås der et nyt nr. 8, hvorefter de nævnte krav ikke skal gælde for decentrale barseludligningsordninger, som yder fuld refusion af arbejdsgivernes udgifter til den overenskomstmæssigt aftalte løn under barsel, herunder også refusion af arbejdsgiverens udgifter til overenskomstmæssigt aftalt feriegodtgørelse, arbejdsmarkedspension og søgnehelligdagsbetaling.

Det skal bemærkes, at kravet til kvindeandelen er begrundet i, at der skal være tale om reel udligning i de decentrale ordninger. Kravet skal sikre, at der ikke blot etableres ordninger med hovedsageligt mænd, hvorved der ikke sker reel udligning af udgifter til løn under barsel. Henset hertil er der foreslået en mindste kvindeandel på 30 pct.

For så vidt angår kravet til bidragsstørrelse fremgår det af bemærkningerne til § 5, stk. 1, at decentrale ordninger skal sikre, at udgifterne til løn under barsel og driften af ordningen årligt samlet skal svare til minimum 0,2 pct. af virksomhedernes lønsum eller minimum 700 kr. pr. fuldtidsmedarbejder. Bidraget skal dække udgifterne i ordningen, det vil sige refusion, etablering, administration og kontrol. Dette skal sikre, at der ikke etableres ordninger, hvor midler blot ophobes.

De opstillede krav i § 5, stk. 1, har til hensigt at sikre, at de decentrale barseludligningsordninger opfylder intentionerne i regeringsgrundlaget om reel udligning af arbejdsgivernes udgifter til løn under

barsel. Kravene til navnlig kvindeandel og bidragsstørrelse anser jeg for at være særdeles vigtige, når ansøgninger om godkendelse som decentrale ordninger skal vurderes.

Henset hertil finder jeg ikke anledning til at ændre på nuværende udformning.

Lars Barfoed

/Cammy Wong